

[Jensen-Stevns.]

et Par Forhold, som er afhængige af vor egen indenrigske Lovgivning.

Der er allerførst Spørgsmaalet om Behandlingen af dækningsløse Checks. Det hænder jo, endda ikke saa sjældent, at der i Banker, Sparekasser o. s. v. bliver præsenteret Checks, for hvilke der ikke haves nogen Dækning, og i saadanne Tilfælde er Forholdet efter dansk Ret det, at Checken, der selvfølgelig afvises af vedkommende Bank eller Sparekasse, bliver leveret tilbage. I de allerfleste Tilfælde sker der ikke Udstederen nogen Fortræd af den Grund. Kun i saadanne Tilfælde, hvor der foreligger et ligefrem bedragerisk Forhold overfor en Kreditor, vil der kunne blive Tale om Strafansvar. Men i Norge og Sverige har man taget anderledes paa dette Forhold, idet man der foreslaar indført ligefremme Straffebestemmelser for den, som med Forsæt, ved Skødesløshed eller ved Uagtsomhed har udstedt en Check, for hvilken der ikke findes Dækning, og det er dog et Spørgsmaal, som förtjener Overvejelse, om vi ikke burde gaa samme Vej for at værne om Respekten for dette Omsetningsmiddel. Ganske vist har jeg nok set, at man hverken i Banker eller Sparekasser har ytret Ønske om at faa en saadan Lovordning indført, men jeg vil dog hertil gøre den Bemærkning, at Bankerne og Sparekasserne gør det heller ikke saa meget, om der fremkommer dækningsløse Checks, for de har ikke noget Tab eller nogen videre Ulempe derved, de tilbageviser blot Checken. Nej, den Part, som lider Skade, er Almenheden, idet det gaar ud over den Tryghed og Sikkerhed, som man kunde ønske der skulde være paa dette Omraade.

Saa er der et andet Spørgsmaal, som jeg gerne lige vil berøre. Der staar i Checklovsforslaget § 3, at

„Checks kan kun trækkes paa Banker og Sparekasser samt saadanne Institutter og Personer som nævnt i § 54“, og naar man saa slaar op paa § 54, faar man at vide, at

„Ordet „Bank“ betegner i denne Lov saavel Banker som Sparekasser samt de Institutter og Personer, der ved kgl. Anordning sidestilles med Banker“.

Naar man saa ønsker at vide, hvilke Institutter og Personer den højtærede Minister kan tænke sig at ville sidestille med Banker i denne Henseende, finder man Oplysninger derom i Bemærkningerne til Lovforslaget, og af disse Bemærkninger fremgaar det, at Ministeren derved har tænkt paa saadanne Institutioner som Andelskasser, Vekselerere

og Bankiers samt muligvis tillige enkelte Andelsselskaber. Men sæt nu det Tilfælde, at der udleveres Checkhæfter fra dertil uberegtigede Institutioner eller Personer. For at der skal kunne trækkes Checks paa en Mand eller paa en Institution, maa vedkommende Mand eller Institution have draget Omsorg for Fremstilling af Checkhæfter og have udleveret disse til Klienter eller andre. Men sæt nu, at Institutioner eller Personer, som ikke har faaet denne Berettigelse ved kgl. Anordning til at udlevere Checkhæfter, gør det alligevel, sæt nu, at f. Eks. jeg personlig vilde udlevere Checkhæfter til mine Venner og Bekendte og tilskynde dem til at trække paa mig, hvordan forholder det sig saa med saadanne Checks? Ja, de er ugyldige som Checks betragtede, de falder ikke ind under Checklovens Regler, men de er i alle Maader gyldige efter de almindelige Regler om Anvisninger. Jeg kunde dog tænke mig, at der blev gjort noget mere for at værne om den Rettighed, der ved Lov og kgl. Anordning bliver givet bestemte Institutioner og Personer til at udstede Checkhæfter. Men ogsaa det er et Spørgsmaal, der vil kunne forhandles om, og hvilken Løsning man end kommer til paa dette Omraade, vil det ikke i mindste Maade angribe det Grundlag, Checkloven hviler paa, og som vi sikkert alle er enige om ikke at ville bringe nogen Forstyrrelse ind i. Imidlertid er det Spørgsmaal, der ikke behøver at drøftes vidtløftigt ved denne Lejlighed, idet det er min Hensigt i Overensstemmelse med Ønsker, som jeg har forstaaet ogsaa er til Stede indenfor de andre Partier, ved Forhandlingens Slutning at foreslaa begge Lovforslagene henvist til et Udvalg.

Jeg tilsiger mit Partis Bistand til under denne Udvalgsbehandling at fremme Sagen saaledes, at der kan opnaas et tilfredsstillende og et nogenlunde hurtigt Resultat.

H. P. Johansen: Jeg har enkelte Gange mødt den Opfattelse, at de to Lovforslag, vi her behandler, var af den Beskaffenhed, at Regering og Rigsdag havde meget lidt Indflydelse paa deres Form og Indhold, fordi de hvilede paa Konventioner, som Folkeforbundet har vedtaget, og som der ikke kunde ændres noget ved. Man har tillige spurgt, om man ikke her gennemførte en Lovgivning, der afveg meget stærkt fra de nugældende Regler. Det er rigtigt, at Lovforslagene skyldes Folkeforbunds-konventioner, som er tiltraadt af henholdsvis 26 og 20 Landes Repræsentanter, deriblandt Repræsentanter for de 4 nordiske Lande; det er ogsaa rigtigt, at der i disse